

NARODNO SLOVO

Vlasnik-izdavač: za Jugoslavensko nakladno i štamparsko društvo s. o. j. u osnivanju u Šibeniku, glavni i odgovorni urednik: **Millvoj Grubišić**, Adr. ured. i uprave: Ul. A. Vrančića 98. II. kat.

„Narodno Slovo“ izlazi: Srijedom, Petkom i Nedjeljom.

Mjesečna pretplata: Za Jugoslaviju 20 Din. - Za strane zemlje 30 Din, Oglasi po cijeniku. — Rukopisi se ne vraćaju.

Broj 27.

Nedjelja 15 svibnja 1932.

God. I.

Za zaštitu rumunjskog seljaka

Na pravoslavni Uskrs, uputila je rumunjska vlada svom seoskom stanovništvu manifest, u kome mu tumači princip konverzije agrarnih dugova, kao i način primjene toga zakona. Prema tom zakonu, smanjuju se seljački dugovi rumunjskog seljaka ovako:

Na seljačkim posjedima do deset hektara zemlje, smanjuju se dugovi za polovicu, koja se jednostavno briše, a drugu polovicu imaju da plate seljaci u toku od trideset godina u ratama, koje s kamatama iznose godišnje 4 posto. Do isplate čitavoga duga, zabranjena je svaka pljenitba seljaka, osim za rate ovako uređenoga duga. Dakle za čitavo vrijeme, dok ne otplati ovako snižen dug, ne može se protiv seljaka vršiti egzekucija za bilo koje drugo dugovanje. Godišnja rata mora biti isplaćena svake godine do kraja mjeseca oktobra, a ovrha zbog neplaćanja godišnje rate, može pogoditi samo godišnji prihod dužnika, dok mu se posjed smije dražbom prodati samo onda, ako uzastopce tri godine ne plati rate. U slučaju slabe žetve, mogu seljaci tražiti odlaganje plaćanja. Državne banke i zadruge, koje su jeftino pozajmile seljacima novac, brisat će seljacima samo 25 postotaka duga. U brdskim krajevima, koji su veoma siromašni, ova povlastica važi i za imanja do 50 hektara, a u krajevima, gdje je bila ratna fronta (to se u glavnom odnosu na Bukovinu) važi za sva imanja. Pravo na ovu olakšicu imaju i niži činovnici, učitelji i svećenici na imanjima ispod deset hektara.

Za imanja iznad deset hektara, za uređenje duga traži se i pristanak vjerovnika i dug se onda smanjuje prema starosti dugovanja.

Da ne bi seljaci zapali u troškove oko uređivanja svoga duga, dužni su sami vjerovnici javiti na sud ime svog dužnika, visinu duga i garancije, koje su im seljaci dali. Onda će sud pozvati u određeni dan seljake, koji pred sudom moraju izjaviti, da li je njihov vjerovnik kazao istinu ili ne.

Povodom toga zakona, izdala je rumunjska vlada proglas na narod u kojem veli, da sada mogu biti seljaci mirni, da im imanja neće doći na bubanj, ali da se za to moraju dati na posao po uzoru na seljake ostalih naprednih zemalja, koje su još siromašnije od Rumunjske, ali pametni njihovi seljaci svladavaju sve poteškoće,

Nema sumnje, da ovaj zakon uvažava u najvećoj mjeri onaj zakon socijalne pravde, koji u zeleništvu bilo to privatnih vjerovnika ili novčanih zavoda, vidi zločin, koji kao takav pored prkosa principima čovječnosti, prkosi i samom zakonu na-

pretka i blagostanja cjeline. Koliko će utjecati gore prikazani zakon na ozdravljenje teških prilika u kojima živi rumunjski seljak, to opet ovisi o dobroj volji, odnosno o dobrim osebinama samog rumunjskog seljaka.

S obzirom pak na to, da ne samo Rumunjska, nego ni druge zemlje, još nisu poduzele nešto slična u cilju zaštite seljaka, dozvoljeno je posumnjati, da li će ovaj zakon zbilja biti u skladu sa interesima i ostalih društvenih faktora. Jer ne smijemo zaboraviti ni to, da samo zaštita općih interesa u skladu je sa promicanjem probitaka cjeline.

Juriš na šibensku preparandiju

Nije samo jedanput „Glas“, glasilo t. zv. „Privredno-kulturne matice za sjevernu Dalmaciju“, napao Šibenik, njegove građane i njegove kulturne ustanove. On to čini konstantno: od famoznog pamfleta do najnovijeg napadaja na šibensku preparandiju. To čini list, koji izlazi u Šibeniku, a što je najstrašnije list, koji broji priličan broj šibenskih građana među svoje pretplatnike. To čini list, koji preko svojih saradnika kaže, da Šibenik svoj zli fatum pripisuje nekoj „mrskoj balkanskoj provenijenciji“, list, koji se narugao i našem težaku i našem građaninu na savršeno bezobrazan način. A šta rade neki šibenski građani? Oni pred tom „mrskom balkanskom provenijencijom“ padaju na koljena i pretplaćuju se na njen list!

Kod ovakvih konstatacija bilo bi uopće suvišno upuštati se u polemiku s ljudima oko „Glasa“. Polemika moguća je samo među ljudima, koji doista služe istini i pravdi, a kako uredništvo „Glasa“ služi istini i pravdi — o tome ne ćemo diskutirati. Međutim, ipak se moramo osvrnuti na posljednja dva odgovora „Glasa“, u vezi s obranom učiteljske škole u Šibeniku.

G. dr. I. G. u svom članku „Kulturne predrasude“ tvrdi, da će svi profesori šibenske preparandije moliti premještaj na kninsku, samo ako dođu u selo Kovačić pod Dinarom da se lično osvjedoče o raskoši, koja im je tamo pripremljena. Vrlo dobro. O tome imaju da odluče gg. profesori šibenske preparandije. G. dr. I. G. samo zaboravlja da kaže, da je ta ista „raskoš“ mogla biti priređena i u Šibeniku, a ne će da spomene teške milijune, koje je ona progutala. I to vjerujemo, da tako udobne i otmjene stanove nemaju ni šibenski ni kninski načelnik. Priznajemo, sve je tu udobno, raskošno i otmjeno, (i sama priroda), sve je tu u stilu „antiburžujskog“ shvaćanja g. pisca.

Dalje g. dr. I. G. riješava aktuelan sociološki problem: odnos sela i grada. Od ovog njegovog učenog dociranja najinteresantnije je to, da i selo imade pravo na elektriku, vodovod, udoban stan, pogodne komunikacije, pozorišta, biblioteku, apoteku i školu, pogotovo takovu, koja ima da posluži njegovim kulturnim potrebama, a u

te svakako spada preparandija. Sve to mi potpisujemo, što kaže g. doktor, ali ne čini li mu se malo previše, da selo mora imati i pozorišta i preparandiju? Neka nam g. doktor nabroji ona danska sela, koja imaju pozorište i preparandiju. A što je jedno dansko selo naprama selu Kovačiću pod Dinarom? Ne tražimo, da nam g. doktor dade na to odgovor.

U svojoj velikoj ljubavi za selo g. doktor konstatira, da je naše selo zaostalo, siromašno i — izrabljeno. I to je gorka istina, samo što je g. doktor zaboravio da kaže od koga je izrabljeno. Smiješno neozbiljno je tome nalaziti uzrok u „luk-suznom parkiranju jedne privatne ledine u Šibeniku.“

Drugi članak „Odjek vijesti o otvaranju učiteljske škole u Kninu“ napisan je od uredništva. I taj članak pored plitkih „argumenata“ pravi je panegirik zgradi u selu Kovačiću, koja je progutala teške milijune. Ljudi od uredništva tako su uvjereni u monumentalnost milijunske zgrade, da čak pozivaju našeg gradonačelnika g. dr. Smolčića i prisjednika g. Matu Karadolu i daju svoje glave ako oni ne izraze svoju želju, da se ta preparandija, u jednom vanredno lijeponu i zdravom kraju, što prije otvori. Mišljenje naših općinskih predstavnika, mišljenje je naše javnosti, i ono je vrlo dobro poznato uredništvu „Glasa“. Što se pak tiče mišljenja g. narod. poslanika Marka Kožula, koji je nekidan „slučajno“ pogledao zgradu u selu Kovačiću, ono nije poznato šibenskom građanstvu. Šibenskom građanstvu uopće nije poznato stanovište g. narod. poslanika dr. Marka Kožula u čitavom napadaju na šibensku preparandiju, ni iz na-

Nosite cipele

Jer su prvoklasne u svakom pogledu i jeftine.

U svim fazonama i svim brojevima uvijek na zalih.

ŠIBENIK **SPLIT**
Kralja Tomislava Marulićeva 7.

rodne skupštine, ni inače. Ali, uvjereni smo, pa makar se to mišljenje i potpuno slagalo sa mišljenjem uredništva „Glasa“, to se šibenskog građanstva savršeno ništa ne bi dojmilo.

Dalje se u tom članku iznosi jedna prava pikanterija. Tvrdi se, da kada je izaslanik Ministarstva prosvjete bio u Šibeniku i Kninu da ispita, što bi pojedina od tih općina bila kadra pregorjeti, da primi bivšu zadarsku preparandiju, da je tada kninska općina primila na sebe teret, koji se od nje tražio. Pitamo uredništvo „Glasa“ da nam kaže, kakav je to teret primila u pogledu preparandije općina kninska! Valjda ne misli općina kninska, da je to bio za nju teret, što je jedau njen građanin za teren u selu Kovačiću sebi opteretio svoje džepove teškim parama.

Sve to ističemo ne radi toga, da bilo u čemu razuvjerimo gospodu oko „Glasa“, nego da našoj javnosti pokažemo na koji način oni služe „istini i pravdi“ kako to u svom pisanju naglašuju. Dok g. dr. I. G. kaže: „Mi ne želimo zatvaranje preparandija, nego se zauzimamo za otvaranje novih, boljih“ dotle uredništvo nerazgovjetno govori kako je „definitivno odlučeno za Knin“, a u dopisu iz Bilišana, u istom broju „Glasa“, potpuno otkrivenih papaka veli se, da je vijest „Glasa“ da će šibenska preparandija preseliti u Knin, tamo izazvala veliku radost.

Uza sve to mi ovdje nećemo iznositi nikakvih argumenata protiv kninske preparandije. Mi branimo samo svoje. Apolutno nas se ništa ne tiče, da li je selo Kovačić malarično ili nije. Kad bi bilo i malarično mislimo, da će se i malarija utopiti u tamošnjoj velikoj raskoši! Što se nas tiče moglo bi se po svim selima od Knina do Obrovca, u malaričnim i nemalaričnim, otvoriti preparandije, a da sve to u nama ne pobudi zavist. Jer nama je potpuno jasno zašto se forsira otvaranje preparandije u selu Kovačiću. Ali jedno nam nije jasno a to je, kako uredništvo „Glasa“ među trinaesticom profesora šibenske učiteljske škole nalazi samo trojicu „valjanih i savjesnih nastavnika“! Kako da to onda shvatimo, i kako da uopće shvatimo taj — nazovimo ga njegovim pravim imenom — bizantinski moral? Ili je kod njih i moral kulturna predrasuda? — ef —

„Preko Atlantika do Pacifika“

Don Ante Politeo i Dr. Ante Tresić-Pavičić
V.

Jedan intermezzo na ustuk laži.

Za mog boravka kao kapelan u Chatam, New-Yorku, desio se za me sudbonosan slučaj. Iz Chatama sam uredio „Trojednu Kraljevinu“, koja je izlazila 5.000 km. daleko u San Francisku. Za takav posao htjelo se, osim vještine i tačnosti u spremanju i otpremanju gradiva, muke i noćnog rada. Nu sve je to kompenziralo udobno življenje. Ja sam tu u živao kao knez. Imao dolara na pretek. Sredstva svakojaka, ali sreću položaja nisam iskoristio. To je umjetnost mog protivnika. Meni je ležalo na srcu jadno stanje našeg naroda u Americi, kakvo može svaki pošten rodoljub razabrati iz moje kratke Jeremijade br. III. O Uskrsu, bolje Velike Nedjelje god. 1900. došli Misioneri da propovijedaju i u „Chatam“, publici, kako

rekoh, otmjenoj i naobraženoj, obiteljima velikih Amerik. finansijera. Ti su misionari bili „Pasionisti“, reda sv. Pavla od Križa, čiji generalat sjedi na „Monte Celio“ u Rimu. Shvatljivo, to su vam propovjednici glasoviti u Americi, poput Isusovaca u Evropi, za organizaciju, visoku kulturu, štampu i bogastvo.

Netom, kod večere, čuše da sam Hrvat iz Dalmacije, kako me predstavi moj nezaboravni župnik F. Mac Cormick, povedoše pitanje o hrvatskoj župi u Steeltonu. Pa dolazili su taman iz Harrisburga, glav. grada Pennsylvanye, gdje su obavili Misije i bili gosti Harrisburg. biskupa Mons. Shanahan.

Steelton, u kojemu je tada živio do 3.000 Hrvata: Delničara i Vivodinaca, ponajviše je oskudjevao župnika. Stoga me potaknuše da pišem biskupu, koji će me jedva dočekati. F. Mac Cormick se s početka protivio. Žao mu bijaše izgubiti me. Nu Misioneri pobjediše. Sam F. Mac Cormick popratil moje pismo biskupu, koje i Oci Pasionisti potpisaše.

Kratko rečemo, trećeg dana eto „Dekreta“ biskupa Shanahana iz Harrisburga, kojim me imenuje hrvatskim župnikom u Steeltonu, molbom „to take charge of at once“.

Trebalo je dakle rastaviti se sa mojim najboljim prijateljem u Americi, uzornim svećenikom, čiju ću neizbrisivu uspomenu ponijeti sobom u grob. — F. Mac Cormick, smeten i ne znajući kako da me nagradi darova mi ono što mu bijaše najmilije, svog psa stražara, kojega mi on sam izručil u vlak.

Otputovah, ostavljajući milog Mac Cormicka rastužena.

Donosim gornji intermezzo, da pobijem onu Tresićevu tendencioznu laž otisnutu u knjizi P. Atlantika na strani 145. „Kad sam bio“, piše on, „u St. Louisu, tražio sam ga (mene), ali ga nisam mogao naći, a on nije mene tražio, valjda stideći se stanja u koje je pao“.

Zbog malog prostora, i pošto bi me potpuno prikazivanje svih potankosti zavelo odviše daleko, ograničit ću moje iskaze sa nekoliko sumarnih senzacionalnih otkrića.

Na mojem putovanju za Harrisburg k biskupu Mons. Shanahan, zaustavih se nekoliko dana u New-Yorku, odakle brzojavih rečenom biskupu dan mog dolaska. Kad najednom dobivam slijedeći odgovor: „Because of received trustworthy informations, please, suspend your thisword starting. I have consequently withdrewed the Decree appointing you as Psator of the Croatian Congregation at Steelton.“

Yours thruly
† Shanahan bishop“.

— Pošto sam primio vjerodostojnih obavjesti, izvolite obustaviti Vaše putovanje amo. Ja sam doslijedno povukao Dekret, kojim Vas imenujem župnikom Hrvatske crkvene općine u Steeltonu.

Vaš odani
† Shanahan biskup.

Prirodno, ova me vijest pogodi kao grom iz vedra neba. Sa tim ponizujućim telegramom požurih se do gradskog nadbiskupa, već pomenutog, Mons. Augustina Corrigan. Ovaj bi želio intervenirati. Nu reče mi odriješlto: „This is a very difficult case“. (Ovo je jedan jako zamršeni slučaj). Ipak naredi svom tajniku da mi iz da

preporučeno pismo za „pastora“ najbogatije župe u New-Yorku. Dak je tajnik dovršilo naredbu, nadbiskup me povede u „smoking room“, gdje smo kod čaše piva razgovarali dalje o predmetu. Vidlo me je prekomjerno uzbuđena, pak je kušao da me smiri, finim diplomatskim načinom. Nadbiskup Corrigan bijaše velika ličnost. Pitomac one glasovite škole i grupe profesora Oxfortske Univerze, koji su početkom druge polovine XIX vijeka prešli iz Anglikanske na katoličku vjeru. Poznavao je lično Strossmayera, kojega je posjetio god. 1890 u Albergo di Roma, piazza S. Carlo al Corso, u Rimu. Stoga razloga me je rado zadržao i povratio mi staro povjerenje. A i moj korektan rad kao kapelana u „Chatam“ ga je opametio i ugasio mu običnu Irsku naprasitost.

Od njegove palače pospješih ravno do Crkve, do župe u kojoj bijaše župnikom opet Irac Rev. Father Ducey, čuveni govornik grada. Ja mu izručih preporučeno pismo nadbiskupa. On pristane, primi me za svog pomoćnika, te me odredi za redovitog nedjeljnog misnika.

Svaku nedjelju i u blagdane čitao sam dvije sv. Mlse, u 10 i 12 sati. Preko tih Misa F. Duceu bi čitao i tumačio sv. Evanđelje. Međutim bi ja sjedio desno na naslonjači. Ali u kakvoj crkvi i pred kakvom publikom! Najotmenija, prava „finesse“ grada New-Yorka. Obitelji najbogatijih i izobraženijih predjela u sredini grada: iz Fifth i Madison Aven. Većina sami katolički milioneri.

Na takvom položaju, sa prihodom jednakim najboljoj župi u našoj Vojvodini, zaboravih na kobni udarac dobiven po telegramu Harrisburgkog biskupa.

A brbljavoj fantaziji našeg Tresića stavljam do znanja da sam primao za 2 rečene sv. Mise 20 i 30 dolara nedjeljno, jedan luksuzni masni „breackfast“ (zajutrak), kakva on nije nigdje na svom putovanju u Americi (1906) vidio ni okusio. Ali čast zato i kuhinji gospodje Zlate Biankini, Ante Randića u Chieagu, pa i on njegovog Hodže Dra Lauša u Allegheny!

(nastavlja se)

Don A. Politeo.

Naši dopisi

Pašman

10 V. UHVAĆENI KRIOMČARI. Pred nekoliko dana žandarmerijska patrola iz Ždrelca naišla je u selu Banju na kriomčarski brod, koji je iz Zadra dovezao 200 kg. brašna, 50 kg. soli i drugih predmeta u manjoj količini. Svi predmeti su zaplijenjeni, a protiv kriomčara povećše se krivični postupak. Če.

Jagodnja

10 V. POTREBA POPRAVKA CESTE. Jedan dio vrlo važnog puta Gornje Jagodnje do točka Mali Stabanj, s kojim je naše selo spojeno sa državnom cestom u Vrani, nalazi se u potpunom propadanju, na način, da je postao nesposoban za promet. Prije je potreba da se pristupi hitnoj opravi ovog dijela ceste, jer u protivnom slučaju, postoji pogibelj da će zapeti sav saobraćaj, što bi značilo golemu štetu ne samo za naše selo nego i za mnoga okolna mjesta. M. I.

Preplaćujte se na „Nar. Slovo“!

Zemunik

9 V. PRED ELEKTRIFIKACIJOM MJESTA. Saznajemo da je našem poslaniku g. prof. J. Antunoviću uspjelo da isposluje kod Kr. Vlade nekoliko stvari koje predstavljaju skrajnu potrebu za amošnji narod. Među takove, svakako je najvažnija elektrifikacija Zemunika, sa strujom iz motora banske bolnice. U tu je svrhu određeno oko 250 električnih stupova. Za Ražanac je isto tako isposlovano 250 stupova za uspostavu telegrafa. Što se tiče Ražanca, ova se je potreba od vjkada osjećala, pošto je bio u pravom smislu izoliran od ostalih mjesta. Također saznajemo, da je prof. Antunoviću uspjelo dobiti izvjesnu količinu sumpora i galice, koja će se roba prodavati narodu na višemjesečni poček.

Novigrad

10 V NOVIGRADSKA OBALA. Među važnijim pitanjima ovog mjesta, pitanje obale koja se nalazi u žalosnom stanju, jedno je od glavnijih. Za vrijeme rata, uz novigradsku obalu, bilo je privezano mnogobrojno trgovačko brodovlje, i sav taj teret, pretvorio je našu obalu u ruševine. Veliki kameni blokovi popadali su u more, pa parobrodi koji saobraćaju podvelebitskim kanalom, nemaju gdje da se privežu, jer i prošlogodišnji popravak obale ne znači nego krparenje koje kao takovo malo koristi.

Dalm. Kosovo

8. V. GROM UBIO DVIJE DJEVOJKE I DVA DJEČAKA. Dana 5 aprila bijesnlo ovdje, oko 8 sati izjutra strahovito nevrijeme. Tom zgodom grom je ubio dvije sestre: Anicu i Daru Trkulju i dva dječaka: Milovana Berića i Nikolu Zrača.

Ovi jadnici, pošli su s blagom u obližnju glavicu, zvanu Sječak. Tamo ih je uhvatilo nevrijeme. Kako se nisu imali gdje skriti, to su se sklonili pod neki hrast. Sestre Trkulja otvorile su kišobran, koga su bile ponijele sa sobom. I dječaci su prišli k njima, pa tako svi zajedno čekali dok oluja prestane.

Zajedno s ovima bilo je u blizini još mlade čobančadi. Ovi pod hrastom zvali su i ostale da pridu k njima. U tom dozi vanju opalilo je nekoliko gromova. Jedan je udario u ovo četvero.

Ostala čobančad, kad je vidjela što se dogodilo, udarila je u bljag od gustoga straha. Prepričavaju ovi, da to nije bila munja u obliku plamene strjelice, već više da je izgledalo kao stup ognja, otprilike nešto slično prasku eksploziva. Još dodaju da su unesrećeni umrli bez krika i jauka.

Spomenute sestre nadene su povaljene, a između njih otvoren kišobran. Kraj starije je nadeno klupko, a u rukama igle od petiva. Obe su sestre imale opaljene obrve i kose, a lice pocrnilo. Mladoj je sestri i košulja na prsima nagorila.

Pokojni Zrač, šćurio se je nešto niže od njih, kao da sjedeći spava. Samo je malko problijed. Ovaj je, po svoj prilici samo kontuzovan i njega se je moglo spasiti. Pokojni Berić je bačen oko 2 metra dalje i nizbrdo. Ovaj je dobio vrlo jak udarac iza uha. Njegovo lice je također pocrnilo.

Ova nezapamćena katastrofa potresla je svakoga. Jezivo i vrlo dirljivo bilo je vidjeti ove žrtve razbješnjelog elementa, pokrivene sa četiri bijela pokrova, a i kasnije, nošene, u četiri otvorena sanduka M.

GRADSKA KRONIKA

Reorganizacija srpske pravoslavne crkve. Prema propisima Ustava Srpske Pravoslavne Crkve, koji je stupio na snagu 16 novembra 1931 godine, ima da se u najkraćem vremenu, provede, u svim djelovima Srpske Patrijaršije, organizacija svih sastavnih jedinica, od najmanje do najviše.

Temelj je crkvene organizacije *Crkvena opština*, stoga ima najprije ona da se uredi prema propisima Crkvenog Ustava. — Po odredbama Ustava treba da se, u najkraćem roku, u srpskoj opštini provede izbor Crkvenoopštinskog Savjeta, iz čije se sredine docnije izabire upravni odbor. — Za izbor Crkvenoopštinskog Savjeta, po odredbama Ustava i uputama sprovedbene naredbe, sastavljaju se *Spiskovni birači* (čl. 175 U. P. § 47 S. N.), u koje se uvode svi parohijani, koji su navršili 24 godinu života (čl. 175), a nisu izgubili prava glasa sa uzroka navedenih u čl. 174 (§ 45 S. N. i § 15 K. Z.). — U vezi sa ovim *Uprava srpske pravoslavne parohije u Šibeniku* ovijem obznanjuje svu gospodu gradane, pripadnike parohije šibeničke, da je Izborni Spisak za izbor Crkvenoopštinskog Savjeta u Šibeniku gotov i da će u toku od 14 dana, i baš od 15 do uključivo 28 maja 1932 biti izložen na uvid svakome parohijaninu, u prostorijama crkvene kancelarije (kod Saborne Crkve I kat, desno), kroz koje će vrijeme svaki parohijanin imati mogućnosti i prava da usmeno ili pismenu prikaže prigovor protiv Spiska, bilo uopće bilo protiv pojedinog birača u istome. — Dana 28 maja, u 19 sati, biće zaključen Spisak birača i tada prestaje i pravo i mogućnost svakom daljnjem prigovoru.

Sirotinja. Na svakom koraku, u svako doba dana pa i u noći, nailazimo na sirotinju. Majke sa sitnom dječicom u naručaju; odrasli, još jaki i mladi, kao i oronuli starci i starice; onda nejakia dječica — svi pružaju ruku, svi vapiju pomoć. A koliko ih je, koji se muče i gladuju, a bez da to mi znamo?! Društvo doduše poduzimlje nešto u cilju suzbijanja ove nezapamćene bijede, koja u punom vijeku tobožnje civilizacije i obilja svakovrsnog blaga, više nego sve ostalo, karakteriše značaj života sadašnjice. I dok tako rade pojedinci, u prvom redu oni, koji i sami oskudijevaju na svemu onome što sačinjava minimum ljudskih zahtjeva i potreba, oni koji leže na novcu i prema tome imaju sve, cinizmom, koji je provokacija čovječnosti, prelaze preko svega ovoga. Zapravo preko tragike svojih žrtava.

Program koncerta koji priređuju učenicima (ce) realne gimnazije u Šibeniku na 15 maja 1932 u 10 sati prije podne u Gradskom kazalištu — 1. „Himna“ svira dački orhestar. 2. Markovac »Sadila Dinka bosilek« pjeva zbor učenica I i II. raz. 3. Mendelsohn »Pjesma bez riječi« svira dački orhestar. 4. Juvanec »Na gore« pjeva dački mj. zbor. 5. Schubert »Serenada« pjeva solo Žunić, učenik VIII. raz. uz pratnju glasovira. 6. Smetana »Moja zvijezda« pjeva zbor učenica III. i IV. raz. 7. Hajdrich »Morje Adrijansko« pjeva dački mješ. zbor uz pratnju dačkog orhestra. 8. Haydn »Ronde all ungherese« duet violin i glasovir sviraju brat i sestra Blažević uč. VIII i VII raz.

Program koncerta učenika(-ca) Učiteljske škole u Šibeniku. — 1. M. Lihoven-

ski »Sa severa vetar duše« pjeva mješ. zbor. 2. Bohn »Serenada« Gudalački duo uz pratnju klavira. Svira Krstulović i Žunić, prati Dragišić. 3. Vošinski »Vragolan« pjeva ženski zbor. 4. Venzel »Sjećanje« dački orhestar. 5. Špoljar »Dokler sam mlada bila« pjeva mješ. zbor.

Glavna godišnja skupština Hrv. Radlše. U petak uveče, u 8 sati, održana je u foyeru Gradskog kazališta glavna godišnja skupština Hrv. Radlše. Skupštinu je otvorio tajnik g. Mate Prgin, koji je ujedno podnio iscrpan izvještaj o radu ove hvalevrijedne ustanove. Opširan izvještaj sa ove skupštine donijecemo u sljedećem broju.

Utrke Ciklo-kluba. Danas, u 5 sati poslije podne, mjesni športski Ciklo-klub priređuje utrke na pruzi Šibenik-Vrpolje i natrag u dužini od 24 km.

Teška nesreća na engleskom parobrodu »Sorrento«. Prekjuče, oko 11 sati prije podne, dogodila se teška nesreća na parobrodu engleske zastave »Sorrento«, koji u našoj luci krca grad. drvo za London. Charles Edward Wilson mornar ABI, pri zatvaranju grotla (boccaporte), pao je nesretnim slučajem u skladište sa visine od 5 i po metara. Pri padu slomio je izgleda kičmu, te je odmah prenesen u banovinsku bolnicu. Njegovo stanje je vrlo teško. Na lice mjesta izišla je odmah sudska komisija, te izaslanik Lučke kapetanije, koji će provesti izvide. Parobrod je međutim iste večeri otputovao iz Šibenika.

Izletnici Jadranske Straže iz Ljubljane, stižu sa Sušaka parobrodom Jadranske Plovidbe »Spllt« sutra u 5:30 poslije podne. Stići će oko 200 izletnika, a zadržaću se u Šibeniku dva dana. U utorak prije podne, parobrodom »Tommaseo«, posjetit će slapove Krke, a poslije podne prirediće izlet do Zlarina.

Praktični krojački tečaj za odrasle

otvaram u Šibeniku. Poludnevna obuka kroz tri mjeseca. Od temeljnih crta do savršene izradbe modela. Poduka teoretska i praktična u kroju i šivanju damskih i dječjih haljina, kostima, kaputa itd.

Za informacije obratiti se od 10-12 i od 16-18 sati na Anku Koklić dipl. stručnu učiteljicu Ul. 7 Omelića 588. Kuća g. Špire Mikulandra. 2-3 Prijave uključivo do 20 maja o. g.

Gradjevna limarska radnja

Mitar Kukolj

PREUZIMA

gradjevne limarske radnje.

IZRADJUJE

bakrene kotlove za kuhinje i pecivo rakiije.

Solidna i brza radnja uz najumjerenije cijene.

„Non posso signora...“ Agilna »Ženska narod. zadruga« sa svojom humanom akcijom u ove naše teške dane, otrla je mnogu sirotinjsku suzu. Tako je i prigodom proslave »majčinog dana« povelala sabirnu akciju i priredila čajanku sa plemenitom svrhom, da pomogne siromašne majke u našem gradu. Kako smo informirani, to njeno, više nego altruističko nastojanje, dalo je vrlo mršave rezultate. Baš oni, koji su najviše mogli dati nisu dali ništa. Dame iz tako zvanog boljeg društva nisu htjele da dodu na čajanku u »Krci« samo da ne izdadu ni cigli 5 (slovima pet) dinara. Kad su bile pozvane u »intimnom« jeziku ispričavale su se: »Non posso signora...«.

Da, mi im vjerujemo. Ne mogu one da osjete što je to srce majke, koja gleda gladnu djecu, a ne može da ih nasiti. Ne mogu da one to osjete kao ni njihovi muževi, koji udovoljavaju i posljednjim njihovim hirovima, a odbijuju prosjaka. Izobilje je blaziralo ta gospodska stvorenja i oduzelo im svaki ne samo roditeljski, nego i ljudski osjećaj.

Dolazak „Mlade Jugoslavije“. Jutros stižu vozom iz Zagreba izletnici, članovi „Mlade Jugoslavije“. Večeras u 9 sati priređuju zabavno veče u Hotelu „Krka“.

Zbog duhovskih praznika slijedeći broj našeg lista izlazi u četvrtak umjesto u srijedu. *Uredništvo.*

ANTE FRUA - ŠIBENIK ul. Kralja Tomislava, skladište D. M. C. i Trident konca.

Zrno soli

iz Don Antine torbe.

Štor Felicijo sreo Vucimilana kod utrka autocikla. Razgovarali o Dujindanu, o tomboli i o Don Anti.

— Moj lpi njokaru, čujem da u Šibeniku kritikuju urednika „Jadranske Pošte“ što nije štampao Politeove priče.

— Vucimilan: Mi se svi čudimo da je Makale pasivan.

— A zašto ih ne štampa „Novo Do- ba“?

— Vucimilan: Pa vi kao splićanin bi morali to znati. A i akcije milionera T. su jače od slobodne štampe.

Pa neki „Conte Sušta“ kolina „Batinara“: elokventan brbljanac, bivši sudbeni pisar, pisar u miru, konceptista, kopista, majstor formulara i oporuka, itd., da su kušali u gušiti Politeove iskaze.

— Vucimilan: da, da; to vam je visok čovo, mlad, sjede kose, nedavno došao iz vodopada Cetine, a porjeklom otočanin, tačno iz Hektorovića gnijezda.

— Ta „Conte Sušta“ reče javno u kavani Medulića, da Don Ante nije nikakav profesor.

— Vucimilan: Pa to zna Dr. Tresić bolje, jer da Don Ante nebi bio autentičan profesor, dobio bi bogovski po repu.

— A šta se priča o Tresiću kod Vas?

— Vucimilan: Pa to vam zna dobro Marko Rapo. On misli da je Tresić učena

glava, kvadrata, a nekoji kažu da su mu se pomješali libri u šufitu.

— Ajde, balavče. Boji ove vrllue: karakter, čestitost, duševnost, plemenitost, veledušnost, dosljednost, herojstvo duha, požrtvovnost, dobra djela, su kriposti, osobine velikih umova, ali nikako milionera.

— Vucimilan: Tako je, pogodili ste ga u jonkull!

— Zapamti i ovo što uči Salamun: „Što je bilo to će biti, što se činilo to će se činiti, i nema ništa nova pod suncem“. (Propov. gl. 1. — 8, 9).

— Vucimilan i Rapo: Ništa nova osim Tresićeve vile i Menegelove karikature! Da ste nam zdravo! *D. A. P.*

Neka niko ne propusti prigodu a da ne posjeti novootvorenu

Šibensku Gostionu

u Zagrebu Vlaška ul. 89

(prije točiona vina)

kod Špire Iljadice.

Nekoliko časaka raspoloženja možete najugodnije da provedete u

GRADSKOJ PIVNICI

koja je otvorena preko cijele noći. Dnevno svira odlična damen kapela. Mjesečni abonement din. 500.

Posluga brza.

Cijene umjerene.

MALI OGLASNIK
Do 15 riječi 6 D'n. Svaka daljna riječ 50 para.
— Za trošak poštarine plaća se posebno. —

PRODAJE SE KUĆA I VRTAL. Zgrada je na dva poda, kraj kuće štala, u vrtlu bunar i dr. Uvjeti prodaje najbolji. Uz gotovo ili na obroke. Za informaciju obratiti se Upravi lista.

MALINOV SOK DIN. 14. uz pouzeće, bez embalaže, postavno ovdje svaku količinu šalje V. Tomić, Marenberg-Slovenija.

ODLIČAN MUZIČAR davao bi časove uz vrlo umjeren honorar iz cella, saksofona, jazza itd. Informacije u Upravi lista.

PRODAJE SE KUĆA u varoši put Uboškog doma, sa 6 soba, 2 kuhinje, tri terase i nuzprostorije, Informacije u Upravi.

KUĆA NA PRODAJI, u stogom centru grada u kojoj se nalazi dobro upućena gostiona, pedesna i za svaki drugi posao. Prodaja sa inventarom i bez inventara. Za informacije obratiti se vlasniku g. S. Bodulu.

Prva dalmatinska tvornica crkvenih voštanih svijeća na paru
Ljubo Manojlović - Šibenik

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine.
Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrste „pašarina“

Oglašujte u
„Narodno Slovo“

GRAĐEVNO PODUZEĆE

GRGO OLIVARI - ŠIBENIK

Preuzimlje i izvršuje sve vrste građevnih poslova najsolidnije i najkulantnije. Obavlja sve spadajuće tehničke radove, kao projekte itd.

Zastupstvo za Šibenik i okolicu „VATROBRAN“

Armirano-betonska vratašca za dimnjake.

Najsigurnije, najtrajnije, najsavršenije i zato najpraktičnije sredstvo protiv požara, te od osobite važnosti za kućevlasnike i graditelje.

Brzjavni: GRGO OLIVARI - ŠIBENIK.

Telefon: inter. broj 26.

PRODAJA SVJEŽEG CVJEĆA

U svako doba godine. Solidna izradba nadgrobnih vijenaca, kao i vjenčanih i nadgrobnih buketa.

Unajmljujem i prodajem umjetničke vijence.

Zorić Stipe — Šibenik
Poljana Kralja Petra.

Trgovina koža i cipela Aleksander Anweiller

Šibenik (ul. Kralja Tomislava 4)

Veliki izbor ručno radjenih cipela
Prima se naručbe po mjeri i bojadisanje cipela raznim bojama.

Radnja solidna. Cijene umjerene.

Upisujte se u „Jadransku Stražu“

Medjunarodno otpremništvo
JOSIP JADRONJA

ŠIBENIK (Dalmacija)

Širite „Narodno Slovo“